

Čís. 6075.

Stíhanie pre činy uvedené v zákone o ochrane cti pre uplynutie premlčacej lehoty podľa § 13, odst. 2 tohoto zákona je vylúčené nielen vtedy, keď premlčacia lehota uplynula pri zahájení trestného pokračovania, ale podľa § 108 tr. zák. aj vtedy, keď uplynula za trestného pokračovania už započatého.

(Rozh. zo dňa 18. decembra 1937, Zm III 622/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným pre prestupok pomlavy a iné trestné činy, vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského súdu v R. ako súdu odvolacieho zo dňa 12. júna 1937 bol porušený zákon v ustanovení § 13, odst. 2 zákona o ochrane cti, pokiaľ ním boli obžalovaní B., C. a D. uznaní vinnými prestupkom urážky na cti podľa § 1 zákona o ochrane cti.

Podľa § 442, posl. odst. tr. p. zrušil najvyšší súd rozsudok ten vo výroku o vine uvedených obžalovaných ako aj vo výroku o ich trestoch, vo výrokoch súvislých a vo výroku o povinnosti menovaných obžalovaných nahradiť útraty pokračovania a dôsledkom toho aj usnesenie okresného súdu v D. zo dňa 19. októbra 1937 o povolení im podmienčného odsúdenia a oslobodil týchto obžalovaných v smysle § 326, čís. 3 tr. p. od obžaloby pre prestupok urážky na cti, spáchanej údajne dňa 30. novembra 1935 na A.

Z d ô v o d o v:

Pod č. T 567/35 pojednával okresný súd v D. trestnú vec súkromného žalobcu D. proti A. pre prestupok pomlavy podľa § 2 zákona o ochrane cti, spáchaný 30. novembra 1935 v H. Usnesením okresného súdu zo dňa 27. decembra 1937 bola s touto vecou spojená vec č. T 593/35 súkromného žalobcu A. proti B., C. a D. pre prestupok urážky na cti podľa § 1 zákona o ochrane cti, spáchaný tiež 30. novembra 1935 v H.

Rozsudkom zo dňa 27. decembra 1935 uznal okresný súd A. vinným prestupkom pomlavy podľa § 2 cit. zákona. Obžalovaní B., C. a D. boli na základe § 326, čís. 2 tr. p. od obžaloby oslobodení (pre nedostatok dôkazov).

Proti rozsudku prvej stolice odvolal sa A. a jeho obhájca jednak čo do viny a trestu, jednak pre oslobodenie ostatných obžalovaných.

Krajský súd v R. ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 12. júna 1937: 1. zrušil rozsudok prvého súdu dotyčne obžalovaného A. vo výroku o vine z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 c) tr. p. a oslobodil obžalovaného v smysle § 326, čís. 3 tr. p. od obžaloby vznesenej na neho D-om pre prestupok pomlavy podľa § 2 zákona o ochrane cti, pretože

vraj sa mu podaril dôkaz pravdy, 2. zmenil prvý rozsudok vo výroku o vine dotyčne B., C. a D. a uznal ich vinnými prestupkom urážky na cti podľa § 1 zák. o ochrane cti a odsúdil ich podľa § 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. s použitím § 91 tr. z. každého ku peňažitému trestu. Súčasne nariadil súdu prvej stolice, aby rozhodol, či toto odsúdenie je podmiennečné alebo nie.

Usnesením okresného súdu v D. zo dňa 19. októbra 1937 bol povolený B., C. a D. podmiennečný odklad výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 roku.

Od vynesenia rozsudku súdu prvej stolice, t. j. odo dňa 27. decembra 1935, do doby, kedy okresný súd v D. predostrel spisy krajskému súdu v R., t. j. do 27. januára 1937, nestalo sa — ako vysvitá zo spisov — vo veci vôbec žiadne súdne opatrenie.

Podľa § 13, odst. 2 zákona o ochrane cti činí doba, uplynutie ktorej sa vyžaduje k premlčaniu trestného stíhania pre činy uvedené v zákone o ochrane cti, šesť mesiacov. Stíhanie pre uplynutie tejto doby je vylúčené nielen vtedy, keď uvedená lehota uplynula pri zahájení trestného pokračovania, ale podľa § 108 tr. z. aj vtedy, keď uplynula za trestného pokračovania už započatého.

Ponevác proti obžalovaným B., C. a D. po rozsudku súdu prvej stolice, ale pred rozsudkom súdu druhej stolice, tedy pred pravoplatným rozhodnutím vo veci, po dobu dlhšiu ako šesť mesiacov vôbec nebolo pokračované a tedy ani nebolo vynesené usnesenie alebo opatrenie súdu, smerujúce proti pachateľom, nastalo vo veci premlčanie prv, než sa spisy dostaly k odvolaciemu súdu. Oslobodzujúci rozsudok mal byť preto potvrdený z dôvodu uvedeného v § 326, čís. 3 tr. p.

Keď prez to odvolací súd zmenil dotyčne obžalovaných B., C. a D. oslobodzujúci rozsudok v odsudzujúci a uložil im trest, porušil zákon v ustanovení § 13, odst. 2 zákona o ochrane cti.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku generálnej prokuratúry pre zachovanie právnej jednotnosti a bolo vyslovené porušenie cit. predpisu zákona. Ponevác obžalovaní B., C. a D. boli odsúdení s porušením zákona, bol dotyčne nich v smysle § 442, posl. odst. tr. p. rozsudok ten zrušený v rozsahu, opísanom v rozhodujúcej časti tohoto rozsudku, a bolo vyslovené oslobodenie ich z dôvodu § 326, čís. 3 tr. p. Dôsledne muselo byť zrušené aj usnesenie okresného súdu v D. zo dňa 19. októbra 1937, lebo sa stalo bezpredmetným.

Povinnosť obžalovaných k náhrade útrat trestného pokračovania odpadla zrušením odsudzujúceho rozsudku v dôsledku ustanovenia § 482, odst. 1 tr. p.

Povinnosť súkromnej strany k náhrade útrat trestného pokračovania, ktorá by v riadnom pokračovaní musela byť podľa § 482, odst. 2 tr. p. vyslovená, nemohla byť stanovená v pokračovaní o opravnom prostriedku generálnej prokuratúry k zachovaniu právnej jednotnosti, ponevác takýto účinok neni vo výnimkách, v § 442 tr. p. citovaných, pripustený a preto v tomto pokračovaní proti súkromnej strane vyslovený byť nemôže.